UFO

16

Vol. 3, Nr. 6, noiembrie-decembrie 1981.

UFO

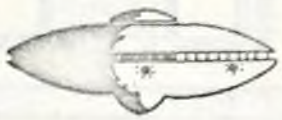

VOL. 3 Nr. 6 1981

SUMAR

- DACĂ IPOTEZA E.T. DEVINE O REALITATE .....pag. 3
  de Mihai H. Danciu
- UN DECENIU DE UFOLOGIE ROMANEASCĂ .....pag. 5
  de Adrian Pătruţ
- ANCHETE ... PE VALEA PRAHOVEI .....pag. 12
  de Augustin Moraru
- FARFURIE CU HIEROGLIFE GĂSITĂ ÎN ANGLIA .....pag. 15
  de Jim Moseley
- RADARUL - INSTRUMENT DE INVESTIGARE AL FENOMENULUI O.Z.N. (3) .....pag. 17
  de Ing. Gabriel Constantinescu
- PUBLICATIA "NATIONAL ENQUIRER" A PREMIAT CU 2000 DE DOLARI CEL MAI BUN CAZ O.Z.N. DIN 1979 .....pag. 21
  de. B.Preett (trad. Sorin Lazăr-Benclidi)
- CU PRIVIRE LA ANCHETE .....pag. 23
  de Jean Sider (trad. Silviu Lambrino)
- INFORMATII .....pag. 25

Press Reports

În Triunghiul Bermudelor

Locotenentul Thomas Tiller, 25 de ani, navigatorul unui avion de tipul „Phantom" aparținând aviației S.U.A. care a dispărut în mod misterios în urmă cu șase zile a fost descoperit în stare de inconștiență, plutind în echipamentul său de salvare în largul coastelor statului Carolina de Sud, la 60 km sud-est de localitatea Charleston. Aflat în misiune de zbor, aparatul a dispărut după o manevră executată în zona din apropierea celebrului Triunghi al Bermudelor. Un ofițer superior, colonelul Peter Kempf, a declarat că a fost intrigat de acest accident. „Niciodată n-am mai văzut așa ceva. Un avion care a dispărut pur și simplu, fără nici o comunicare sau contact vizual. În momentul în care pilotul a fost ejectat din aparat trebuia să intre în funcțiune un semnal radio pentru a identifica celui-

Vezi pagina 25

" OAMENII DE ŞTIINŢĂ SE COMPORTĂ CA GÎŞTELE ÎNDOPATE, CARE NU MAI POT DIGERA NIMIC! EI RESPING PUR ŞI SIMPLU IDEILE NOI, DECLARÎNDU-LE ABSURDE."

Dr.h.c. HERMANN OBERTH

(din raportul la cel de al 7-lea Congres Internaţional UFO/1967)

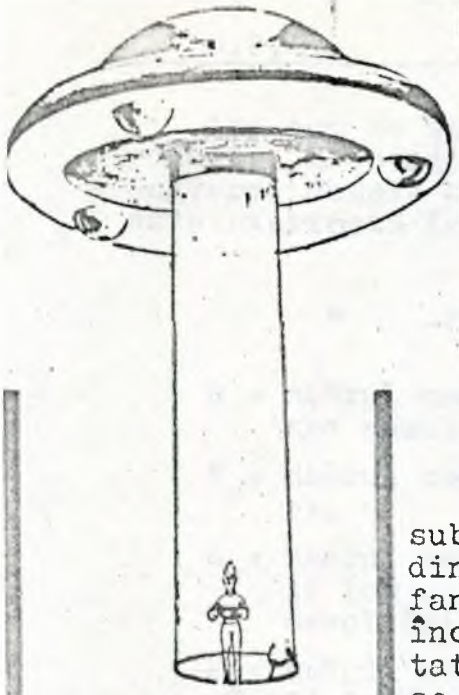

FORUM

DACĂ IPOTEZA E.T. DEVINE O REALITATE....

Au trecut mai bine de trei decenii de cînd subiectul despre OZN-uri a captivat o mare parte din această omenire. De la omul pesimist la cel fanatic OZN-urile au constituit şi mai constituie încă un mister care se lasă cu o foarte mare greutate descoperit. Această situaţie a făcut ca să se scurgă multă cerneală de tipar fără ca să putem spune cu certitudine că OZN-urile reprezintă cutare şi cutare lucru...

Istoria fenomenologiei OZN este foarte încîlcită, ea poate induce cu o mare uşurinţă în eroare pe oricine, care studiază doar aspectul de suprafaţă a acestor manifestăriinsolite.

Nu vom dezbate aici toate ipotezele care au încercat să explica natura fenomenului OZN, ci ne vom lăsa purtat de una dintre ele, care-ni se pare cea mai fascinantă şi care a fost acceptată de majoritatea cercetătorilor profesionişti sau amatori. Pe scurt, este vorba de ipoteza E.T. (extraterestră).

Această ipotezã a devenit de-a lungul ultimilor decenii un drum de studiu şi cercetare foarte aprofundat. Ea porneşte de la premiza că viaţa ca formă de manifestare a materiei şi energiei, este un fenomen universal, adică poate apare în orice loc din spaţiul cosmic unde există materie solidă şi unde există anumite "legi" fizico-chimice capabile, prin modul lor de desfăşurare în spaţiu-timp, să genereze componente calitativ superioare,care pot constitui primele verigi de legătură a materiei biologice.

Incă din anul 1960 o atenţie deosebită asupra problemei existenţei vieţii în Univers a dat naştere unor proiecte de studii, foarte costisitoare, la care foarte mulţi savanţi din întreaga lume şi-au dat contribuţia. Unul din aceste proiecte denumit OZMA deşi nu a fost concludent a rămas în mintea multor savanţi ca un "prim pas" în căutarea vieţii inteligente în Univers.

După scurgerea unui an, mai mulţi savanţi s-au întîlnit la National Radio Astronomy Observatory din Green Bank, Virginia de Vest, pentru o conferinţă secretă ! Subiectul acestei conferinţe : existenţa inteligenţelor extraterestre. Printre savanţii acestei reuniuni se aflau : Carl Sagan, Giuseppe Cocconi, Frank Drake, Ph. Morrison, etc.

Asa cum se ştie, la această şedinţă a fost stabilită o celebră ecuaţie, o dovadă matematică a posibilităţii existenţei vieţii în Univers. Numele acestei ecuaţii este "ecuaţia de la Green-Bank" şi este exprimată în următorii termeni :

$$N = R + f_p\, n_e\, f_l\, f_i\, f_c\, L$$

R = numărul mediu de stele analoage Soarelui nostru, care se nasc anual.

f_p = numărul mediu de stele susceptibile să găzduiască fiinţe vii.

n_e = numărul mediu de planete care se rotesc în ecosfera Soarelui lor şi pe care sînt îndeplinite condiţiile necesare dezvoltării vieţii, aşa cum o concep oamenii.

f_l = numărul mediu al planetelor pe care viaţa s-a putut efectiv dezvolta.

f_i = numărul mediu al planetelor populate cu fiinţe care au dobîndit o anumită autonomie de acţiune în răstimpul în care Soarele lor a fost activ.

f_c = numărul planetelor populate cu inteligenţe care au atins un stadiu avansat de civilizaţie tehnică.

L = durata medie a unei civilizaţii.

Cea mai îndrăzneaţă posibilitate a existenţei unor civilizaţii extraterestre ar fi de ordinul a 50 de milioane care aşteaptă un semnal din Cosmos.

Deşi se părea că o astfel de reuniune va introduce o atmosferă plină de entuziasm în rîndul savanţilor, ea s-a dovedit mai degrabă să fi fost doar un simplu joc al minţii unora. Insuşi Dr. Carl Sagan, recunoscut ca primul om în exobiologie, refuză să acorde un credit OZN-urilor ca fiind de origine extraterestră datorită marilor distanţe dintre aceste planete "locuibile" aflate în Cosmos.

Cu toate acestea, nu trebuie să uităm că inteligenţa este o formă energetică care poate lua naştere sau poate fi introdusă în diferite materii. Varietatea manifestărilor ne permite să avem în vedere că INTELIGENTA nu este un factor absolut dacă este vorba existenţa planetară a unor fiinţe vii. Posibil, dacă nu cert, în acest Univers există fiinţe inteligente care au descoperit o altă tehnologie care le permite străbaterea distanţelor dintre galaxii cu o mare uşurinţă. Ceea ce pentru noi este un calcul pur abstract pentru EI este o "realitate cotidiană". Manevrarea spaţiului-timp de către OZN-uri ne dovedeşte că avem de-a face cu o formă inteligentă necunoscută omului, total diferită de tiparele logicii umane lucru care demonstrează imposibilitatea înţelegerii noastre asupra modului de manifestare a lor.

Poate că într-un viitor apropiat ne vom da seama mai bine despre ce este vorba, iar dacă ipoteza E.T. va deveni o realitate atunci pentru omul de pe Terra va începe o altă eră, o eră în care barierele spre infinit vor fi complet înlăturate.

Mihai H. Danciu

UN DECENIU DE UFOLOGIE ROMÂNEASCĂ

Se împlineşte un deceniu de mişcare ufologică românească, moment prielnic pentru întocmirea unui bilanţ retrospectiv.

Desigur că apariţia unui curent ufologic în România a presupus întrunirea,în prealabil,a unei serii de factori favorabili, pe care vom încerca să îi prezentăm în continuare.

Deşi, aşa cum se ştie, începuturile unor manifestări pe care astăzi le considerăm ufologice se pierd în negura istoriei, iar începuturile ufologiei moderne sînt fixate convenţional în anul 1947, odată cu observaţia efectuată de omul de afaceri american Kenneth Arnold; primele relatări de acest gen au început să apară în presa românească abia în anul 1968. E drept că în acest an 1968, mai toate ziarele şi revistele, de la "Scînteia" la "Magazin" şi "Cutezătorii" la "Magazin istoric", s-au întrecut în a prezenta informări asupra unor cazuri petrecute în diferitele regiuni ale globului, cu comentarii, uneori în extenso, şi încercări de teoretizare şi soluţionare a fenomenului, datorate îndeosebi lui Ion Hobana şi Florin Gheorghiţă, adevăraţi pionieri ai ufologiei româneşti.

Aceste relatări, care au suscitat un interes enorm în rîndul cititorilor, s-au asociat în mod fericit cu un adevărat val de manifestări ufologice care a traversat şi ţara noastră în anii 1968-1969, culminînd cu excelentul caz Barnea, petrecut în apropiere de Cluj (18.08.1968).

Imaginile obţinute de Emil Barnea, la nivelul celor mai bune documente fotografice mondiale, au cunoscut o largă difuzare internaţională prin eforturile lui Florin Gheorghiţă, făcînd pentru prima dată cunoscută peste hotare existenţa unor preocupări ufologice în România.

Valul ufologic din anii 1968-1969 a dovedit "opiniei publice" din ţara noastră că OZN-urile nu sînt doar o fabulaţie trăznită "made in USA", ci un fenomen obiectiv care se manifestă la scară planetară.

Apariţia în 1969 a unei cărţi de reputaţie, în traducere românească, Frank Edwards : "Farfuriile zburătoare - o chestiune serioasă" (Editura Ştiinţifică - Bucureşti 1969), devenită rapid "best-seller", a adus o dată în plus "farfuriile zburătoare" pe buzele tuturor.

Dar atenţia populaţiei nu se poate polariza prea mult timp asupra unor evenimente sau manifestări, fie ele chiar atît de neobişnuite ca cele ufologice.

Dezamăgiţi de absenţa unei soluţionări definitive a problemei cu un "happy-end" , de tipul contactului între lumi, prezentat ceva mai tîrziu de Steven Spielberg în utopia sa cinematografică : "Intîlnire de gradul trei" ("Close Encounters of the Third Kind), oamenii au început să uite OZN-urile, revenind la preocupări mult mai terestre.

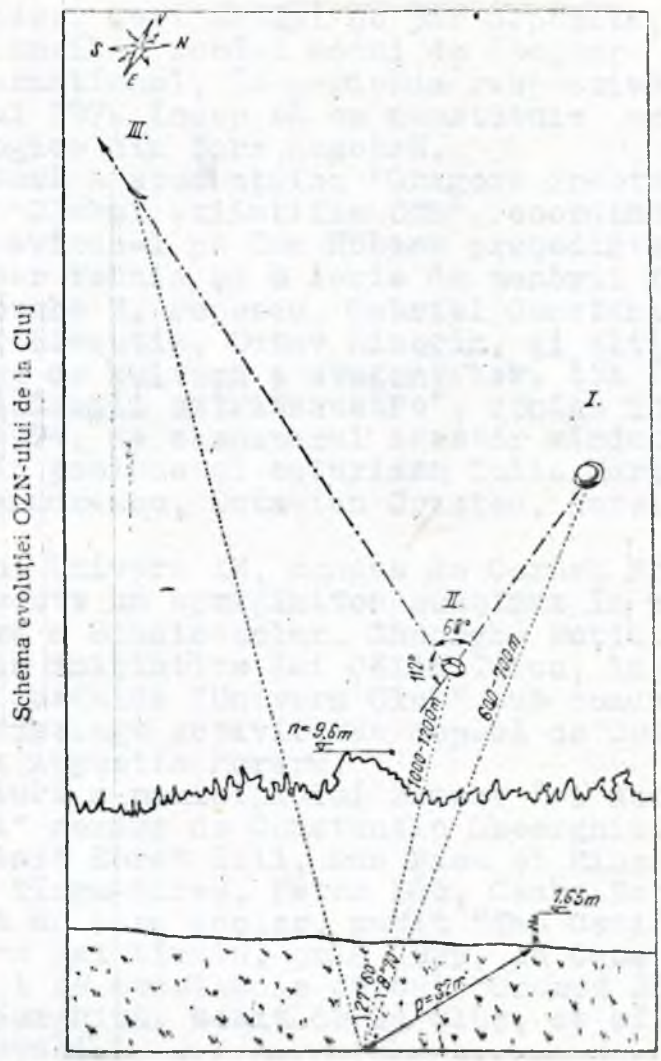

Schema evoluţiei OZN-ului de la Cluj (18.08.1968)

Au mai rămas însă cîţiva care au încercat să obţină materiale informative suplimentare, în intenţia de a se documenta sistematic asupra manifestărilor ufologice, depăşind aspectul spectaculos, pentru a viza mai mult esenţa lor. Aceştia erau cu deosebire tineri, elevi şi studenţi, cu spiritul mai puţin afectat de prejudecăţile ştiinţei, aşa-zise oficiale, şi deci, mai receptivi pentru a se putea preocupa serios de manifestări cvasi-eretice.
Ei sînt cei care, alături de pionerii ufologiei româneşti, Ion Hobana şi Florin Gheorghiţă, vor forma nucleul "mişcării ufologice" din România.

Perioada romantică

Apariţia în anul 1971 a cărţii lui Ion Hobana & J. Weverbergh "OZN - o sfidare pentru raţiunea umană" (Ed. Enciclopedică Buc. - 1971), prima carte românească de ufologie, deschide ceea ce vom numi "perioada romantică" a mişcării ufologice din ţara noastră. O carte plăcută în care talentul narativ al omului de litere, care încearcă să demonstreze realitatea fenomenului contestat de Raportul Condon, este evident. Deci, un "e pur si muove", urmat doi ani mai tîrziu de o nouă carte, datorată de data aceasta lui Florin Gh. : "OZN - o problemă modernă" (Ed. Junimea, Iaşi - 1973), în care , fidel formaţiei sale de inginer, autorul încearcă să facă un pas mai departe, pe calea explicării stiinţifice a fenomenului, a presupusei propulsii sau a justificării originii sale extraterestre.

sînt două lucrări care, deşi astăzi ne par depăşite, au meritul de a fi prezentat cititorilor români modul de abordare a problemei ufologice pe plan internaţional, în perioada respectivă.

Începînd cu anul 1972 încep să se constituie primele cercuri cu preocupări ufologice din ţara noastră.

La Casa de Cultură a studenţilor "Grigore Preoteasa" din Bucureşti, se deschide "Clubul ştiinţific OZN", coordonat de metodistul Mircea Dumitrescu, avîndu-l pe Ion Hobana preşedinte de onoare, pe Iustin Capră secretar tehnic şi o serie de membrii foarte activi ca Mihai Gociman, Gheorghe N. Popescu, Gabriel Constantinescu, Valeriu Niculescu, Cantemir Riscuţia, Octav Misorin, şi alţii.

La Cluj, la Casa de cultură a studenţilor, îşi începe activitatea "Cercul de civilizaţii extraterestre", condus iniţial de Florin Gheorghiţă şi din 1974, de semnatarul acestor rînduri, în cadrul căruia se remarcă prin pasiune şi entuziasm Iuliu Marian, Grigore Bojescu, Camil Alexandrescu, Octavian Cristea, Aurel Cătinaş, Iosif Retezar.

La Sibiu, Clubul Univers XX, condus de Cornel Frăcea şi apoi de Gavril Pál, îşi găseşte un sprijinitor susţinut în persoana directorul Casei de Cultură a Sindicatelor, Gheorghe Buţiu.

La Ploieşti, din iniţiativa lui Călin Turcu, la Casa de Cultură a Sindicatelor, se deschide "Univers Club" sub conducerea lui Silviu Lambrino, unde se distinge activitatea depusă de Cristian Bălan , Gheorghe Capmare şi Augustin Moraru.

La Casa de Cultură a municipiului Braşov îşi desfăşoară cercul "Amicii Infinitului" condus de Constantin Gheorghiu, dintre ai cărui membrii se evidenţiază Horst Sill, Dan Picu şi Mihai Danciu.

Trei elevi din Tîrgu-Mureş, Peter Léb, Csaba Borbath şi Emil Berbecaru, formează un cerc scolar, numit "Tau Ceti".

In sfîrşit, ceva mai tîrziu, prin 1975, la Casa de Cultură a studenţilor din Iaşi se constituie cercul "Cosmos 2000", la care, pe lîngă Florin Gheorghiţă, sosit de la Cluj, se afirmă Viorel Elisei şi Adrian Woyciechowski.

In cadrul acestor cercuri se formează şi primele grupuri de cercetare, cu aşa-numiţii "Field-Investigators", care au ca scop anchetarea observaţiilor ufologice din România, efectuînd investigaţii sistematice la locul manifestărilor şi luînd declaraţii martorilor.

La Ploieşti, Sibiu şi Braşov se organizează adevărate simpozioane naţionale în care, pe lîngă activitatea de popularizare, se caută şi soluţii pentru descifrarea a ceea ce se numeşte de regulă "Misterul OZN".

Privind restrospectiv, aceşti primi ani entuziaşti, descoperim o perioadă frumoasă, chiar romantică, în care toţi credeam în originea extraterestră a OZN-urilor, considerate "nave spaţiale", realizări tehnologice superioare ale unor civilizaţii avansate din alte sisteme planetare. Interesul mondial pentru civilizaţiile extraterestre, manifestat şi în congrese internaţionale de răsunet ca cele de la Green-Bank (SUA) sau Biurakan (URSS), dezvoltarea exobiologiei sau descoperirea de molecule organice, "premize ale vieţii", mai peste tot în Galaxie, ne-au întărit convingerea că viaţa ar fi un fenomen cosmic necesar şi logic, mult mai răspîndit decît se credea pînă atunci. O serie de lucrări,mai mult sau mai puţin serioase, au contribuit la naşterea aşa-numitei "paleoastronautici", o încercare de a reconsidera o serie de mituri şi credinţe sau vestigii ale trecutului, al căror sens şi mai ales posibilităţi tehnice de realizare apare mai puţin evident, drept mărturii ale prezenţei de-a lungul istoriei a unor vizitatori extratereştri, zeificaţi de către băştinaşi. Epopeea zborurilor spaţiale ne oferise de curînd imaginea primului pas făcut de un om pe suprafaţa Lunii. Toate aceste evenimente permiteau închegarea unui sistem de idei suficient de unitar, care a transformat ipoteza originii extraterestre a OZN-urilor, în sensul

unor nave spaţiale venite din alte sisteme planetare, în cvasi-certitudine nu numai la noi în ţară ci şi pe plan mondial, unde oricum existau deja o serie de date şi observaţii, mai mult sau mai puţin publice, care ar fi trebuit să dea serios de gîndit.

Credeam sincer în realitatea unor mesageri ai altor lumi, veniţi să ne studieze, să împiedice un dezastru nuclear sau ecologic şi, poate, să ne pregătească intrarea în "marea societate galactică" şi căutam cu înfrigurare justificări pentru "contactul oficial" care întîrzia să se stabilească.

In toamna anului 1974, în cadrul simpozionului de la Ploieşti, organizat de "Univers Club", am prezentat o comunicare în care, pe baza unor observaţii clujene cu totul singulare, al căror pionier este biologul Alexandru Sift, am încercat să demonstrez că, cel putin pentru unele manifestări de tip ufologic, ipoteza extraterestră este cu totul improprie şi că o serie de simboluri ale trecutului, interpretate adesea prin prisma paleoastronauticii, ar putea fi explicate prin astfel de manifestări, corelate probabil cu fenomenele PSI. Aceasta se petrecea într-o perioadă în care orice referire la "parapsihologic" în cadrul cercurilor ufologice era socotită erezie obscurantistă, iar Cercul de parapsihologice de la Casa de Cultură a studenţilor "Grigore Preoteasa" din Bucureşti, iniţiat şi condus de Vlad Muşatescu, fusese obligat să-şi închidă porţile.

Cam în aceeaşi perioadă, Florin Gheorghiţă preocupat pînă atunci de aşa-zisa "propulsie" a OZN-urilor, a făcut şi el o primă cunoştinţă cu fenomenele clujene, dîndu-şi destul de repede seama că aici este vorba de ceva cu totul diferit de extratereştri.

Pe de altă parte, la Timişoara, Jenö Miklós începuse şi el activitatea de pionerat făcînd cunoscută în ţara noastră psihotronica, o ştiinţă nouă de proveniencă est, care-şi propune studierea unor aspecte ale fenomenelor PSI şi punerea lor în acord cu conceptele şi mai ales, ideologic ridicate de parapsihologie, care abordase şi ea aceste aspecte, plus altele mai bizare, de pe cu totul alte poziţii.

Influenţa lui Jenö Miklös s-a resimţit şi în mişcarea ufologică românească, el reuşind să determine pe unii din fruntaşii mişcării să privească cu mai mult curaj şi fără prejudecăţi fenomenele PSI, în speţă psihotronica, şi să se documenteze mai sistematic asupra lor.

Reţinem astfel că la sfîrşitul acestei perioade, din mişcarea ufologică, iniţial unitară în privinţa părerilor asupra originii extraterestre a OZN-urilor începe să se desprindă un curent reprezentat de Florin Gheorghiţă şi de semnatarul acestor rînduri şi susţinut de Jenö Miklós la Timişoara, care corelează tot mai mult manifestările OZN cu fenomenele PSI.

Perioada de declin.

Incepînd cu anul 1976 ufologia românească intră într-o perioadă de declin. Cercurile ufologice, ale căror şedinţe au devenit tot mai monotone, încep să piardă membri care, fie că nu mai au timp suficient pentru hobby-ul de altădată, fie că şi-au dat seama că enigma OZN este foarte departe de soluţionare şi abandonează dezamăgiţi activitatea pe acest tărîm. Ca urmare a acestui fapt unele cercuri ca cele din Bucureşti şi Tîrgu Mureş, se destramă şi îşi încetează activitatea. Alte cercuri însă se îndepărtează tot mai mult de caracterul iniţial, pur ufologic, profilîndu-se pe probleme ştiinţifice şi tehnice mai ortodoxe, ca cercul de la Braşov, pe o gamă mai largă de fenomene enigmatice, ca cercurile de la Sibiu şi Ploieşti sau aproape exclusiv pe fenomene PSI, ca cercul de la Cluj.

Activitatea de investigare pe teren încetează aproape în întregime, iar la simpozioanele organizate la Sibiu, Braşov sau Ploieşti se discută probleme interesante, însă ufologia apare doar în ipostază de "cenuşăreasă".

Ion Hobana se retrage practic din mişcarea ufologică naţională şi mai acordă doar din cînd în cînd un interviu pentru SOBEPS (Belgia), în timp ce a doua sa carte, scrisă împreună cu ziaristul belgian Julien Weverbergh "UFO's in West und Oost" - 2 volume - (Anker-press - Amsterdam, 1973), este tradusă în engleză şi franceză. Florin Gheorghiţă mai publică un timp cîteva din multiplele aspecte ale fenomenelor clujene în CUFOR (Canada) şi FSR (Anglia); pe care le face cunoscute şi la Congresul OZN de la Madrid (1978), dar care începe să se preocupe în exclusivitate de nişte fenomene luminoase mai puţin obişnuite, pe care le denumeşte sofisticat "structuri plasmatice autoîntreţinute".

Călin Turcu, după o perioadă de început foarte activă, se limitează la studiul manifestărilor luminoase din Valea Teleajenului, care au precedat, însoţit sau urmat cutremurul din martie 1977.

La Sibiu, Gabriel Pál şi Gheorghe Buţiu îşi îndreaptă atenţia mai ales spre vestigii ale trecutului şi organizează reuniuni şi simpozioane la care sînt prezenţi şi fruntaşi ai ufologiei din perioada romantică, preocupaţi acum mai mult de alte fenomene.

La Bucureşti, Gabriel Constantinescu, Valeriu Niculescu, Octav Mişorin sau Gheorghe Popescu "opresc motoarele" şi se lansează pe alte coordonate.

La Timişoara, Jenö Miklós renunţă la preocupările psihotronice şi ufologice, consacrîndu-se exclusiv problemelor profesionale. La Tîrgu Mureş, Peter Léb şi Csaba Borbàth îşi continuă activitatea mai mult pe baza unor anchete efectuate în judeţ în anii 1972-1974.

La Ploieşti, Cristian Bălan se mai ocupă de observaţii efectuate de elevi, iar Gheorghe Capmare, mutat la Constanţa, analizează fenomene inedite petrecute cu ocazia cutremurului din marte 1977. La Cluj, deşi Alexandru Sift se izolează şi îşi abandonează complet cercetările, începe o activitate susţinută de investigare şi teoretizare a manifestărilor excepţionale cu centrul în Pădurea Popilor, pătrunzîndu-se în intimitatea unor fenomene PSI situate la limita esotericului.

Contactul cu mişcarea internaţională se păstrează prin cîţiva reprezentanţi sau corespondenţi ca Tiberiu Topor la Timisoare, Augustin Moraru la Ploieşti sau Mihai Danciu la Braşov.

Conştienţi de faptul că ufologia românească traversează o perioadă de inactivitate, principalii ei susţinători au căutat în repetate rînduri mijloace eficace pentru a o reactiva. Intr-una din aceste întruniri, la Vălenii de Munte, în mai 1977, împreună cu Călin Turcu, Augustin Moraru şi Valeriu Niculescu, am căzut de acord că cea mai bună soluţie, pentru a permite un schimb liber de idei, a face cunoscute observaţiile din ţară şi a spori în general interesul pentru

ufologie ar fi apariţia unei reviste româneşti de specialitate.

Este meritul lui Augustin Moraru de a fi fost singurul care a trecut de la vorbe la fapte şi care, secundat îndeaproape de Mihai Danciu, a reuşit să editeze doi ani mai tîrziu primul număr al revistei române de ufologie, numită R.U.F.O.R.

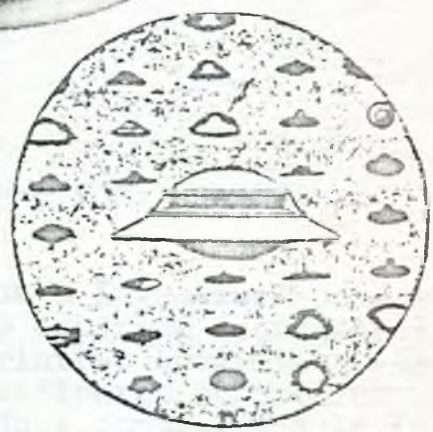

Perioada "R.U.F.O.R."

A treia perioadă a mişcării ufologice din România începe odată cu apariţia primului număr al revistei RUFOR în luna mai 1979.

Acum, RUFOR se află la aproape trei ani de apariţie, suficienţi pentru a face cîteva aprecieri succinte.

Astfel, vom menţiona faptul că printre membrii corespondenţi nu se află încă o serie de nume cunoscute în ufologia românească care şi-ar putea aduce o contribuţie notabilă în paginile revistei. Activitatea de investigare a observaţiilor din ţară a înregistrat o creştere importantă, fără a atinge totuşi deocamdată nivelul din perioada "romanticã".

In prezent, revista esta axată pe difuzarea de informaţii asupra unor cazuri străine, uneori interesante, alteori nu prea bine alese, sau române, asupra unor ipoteze sau teorii, dar se simte lipsa unei rubrici gen "Letters to the Editor", în care membrii corespondenţi să-şi exprime deschis părerea asupra conţinutului revistei, al articolelor apărute şi al ipotezelor prezentate.

Remarcăm cu plăcere condiţiile grafice şi prezentarea ireprosabilă a revistei.

In ceea ce priveşte opiniile membrilor corespondenţi asupra originii manifestărilor ufologice, opinii care transpar din articolele publicate în revistă, menţionăm că ipoteza extraterestră revizuită este dominantă. Nepunînd neglija factorul PSI, prezent în tot mai multe observaţii, partizanii ipotezei extraterestre simple şi-au completat ipoteza considerînd OZN-urile drept realizări tehnologice. probabil nave spaţiale, ale unor civilizaţii extraterestre avansate

care dispun în plus, şi aici intervine elementul nou, de posibilitatea de a-şi controla şi dirija capacităţile PSI, ceea ce conferă unor manifestări şi elemente de tip paranormal.

Pe de altă parte, se conturează ipoteza PSI exclusiv, care consideră manifestările OZN ca fenomene exclusiv PSI, materializări ale unor coduri informaţionale, fără nici o legătură cu civilizaţiile extraterestre, în sensul în care le considerăm astăzi.

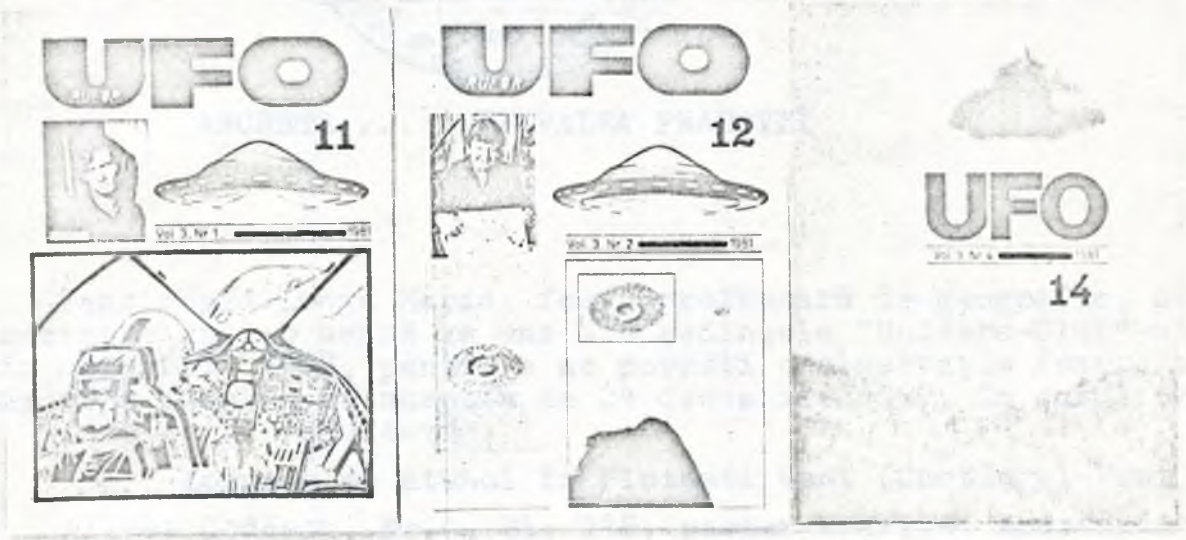

Apreciind că apariţia revistei RUFOR a adus o înviorare de necontestat a mişcării ufologice din România, ne exprimăm speranţa că prin reunirea tuturor forţelor disponibile, printr-o activitate susţinută a tuturor celor interesaţi, prin intensificarea schimbului liber de idei, ufologia română îşi va putea aduce contribuţia la încercările de descifrare a uneia din cele mai mari enigme cu care a fost confruntată vreodată civilizaţia omenească.

Adrian Pătruţ

RUFOR

ANCHETE ... PE VALEA PRAHOVEI

Pensionara Lungu Maria, fostă profesoară de geografie, s-a prezentat într-o seară la una din şedinţele "Univers-Club"-ului din noiembrie 1978, pentru a ne povesti o observaţie foarte stranie ce a făcut-o în noaptea de 24 decembrie 1977, în jurul orei 2. Iată ce ne relatează :

" Locuiam pe atunci în Ploieşti Vest (Cartierul Vest), Aleea Godeanu, Nr.4, Bl. 118, parter apart.4; apartament cu vedere spre vest.

In acea noapte nu puteam dormi. Puţin înainte de 2 noaptea, o lumină puternică mi-a pătruns prin ferestre, în interior. Am crezut la început că sînt farurile unei maşini, dar privind pe fereastră, am observat că totul era luminat de Lună.

Unele amănunte mi-au atras totuşi atenţia :

- poziţia Lunei (prea jos situată);
- faptul că prin spatele Lunii treceau încet pînze de nori albi (fără să umbrească Luna).

De aici, am tras concluzia că obiectul luminos, nu putea fi Luna, ci un OZN (care se poate confunda cu Luna).

Am privit OZN-ul cu atenţie. El s-a întors încet de 2 ori, în profil şi am văzut că de fapt era un cilindru scurt.

La ora 2 noaptea a revenit în poziţie iniţială (ca Luna). De acum, timp de o jumătate de ceas au apărut pe suprafaţa OZN-ului două imagini ce se succedau alternativ :

- imaginea interiorului navei,
- imaginea unui om.

In total 6 imagini.

Cam pe la ora 2:20' (în timp ce se vedeau proiecţiile) OZN-ul a absorbit brusc din atmosferă funingine neagră, care repede s-a transformat într-un ghem, ce a săltat ca o minge pe suprafaţa OZN-ului înconjurîndu-l de 2 ori, apoi brusc a dispărut.

La ora două şi jumătate, s-a săltat uşor ca un balon şi rapid a fost mai sus, de unde se vedea micşorat.

S-a oprit din nou.

La acea orã am pãrãsit fereastra, nu mai puteam privi ,mã dureau ochii.

Voi reproduce, mai jos, în desene, imaginile vãzute.

I.

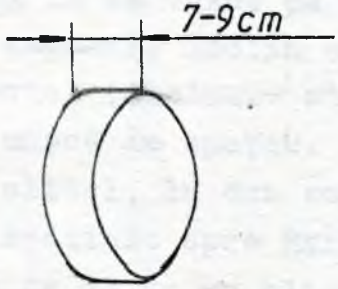

din profil

din faţă

II.

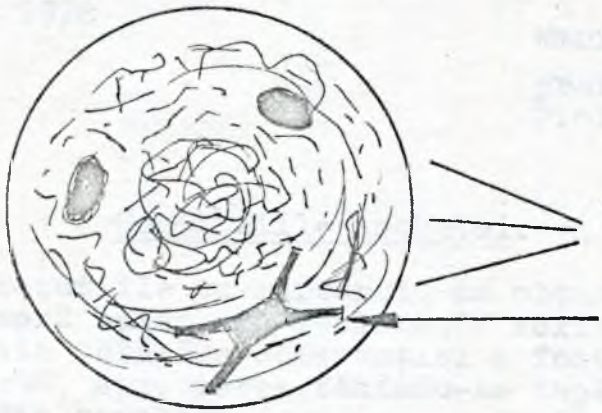

- un echilibru în 3 puncte.
- Cabinã ancoratã puternic; imagine în culoare alb luminos pînã la cenuşiu închis.

III.

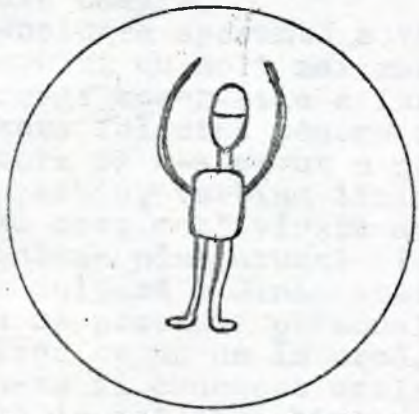

- Capul : cutia cranianã mult mai înaltã (dublu faţă de noi).
- Trunchiul pe jumãtate faţă de noi.
- Mîinile mai lungi.
- Deosebiri esenţiale între noi (oamenii) şi imaginea proiectatã (de mai sus).

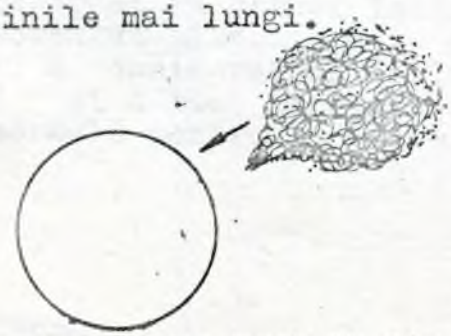

Atragerea funinginii din atmosferã.

Mişcarea circularã a ghemului de funingine pe suprafaţa OZN-ului.

Concluzii.

- Cred că a fost un satelit extraterestru automat, fără fiinţe vii, purtător al unui mesaj.
- Ceea ce am văzut pe suprafaţa OZN-ului au fost proiecţii.
- De asemeni, înclin să cred că în alte situaţii, poate să parvină (inclusiv stereoscopice) imagini colorate ce par că se mişcă în spaţiu.
- De altfel, la ora actuală, şi noi, pămîntenii trimitem sonde spaţiale spre Marte, Venus, Jupiter, etc., încît s-ar putea ca şi de pe alte planete să fie trimise spre noi mesaje automate sau de altă facturã. Nu am putut observa şi alte amănunte deoarece nu am avut binoclu."

16 X. 1978

Maria Lungu
profesoară pensionară
Ploieşti, str. Decebal nr. 1

Concluziile anchetei.

Din discuţiile cu martorul, am obţinut şi următoarele amănunte, care fuseserã omise din declaraţia scrisă.

- Durata totală a observaţiei a fost de 35 minute, între orele 1:55 şi 2:30, aprecierea făcîndu-se după indicaţiile ceasului deşteptător din camerã.
- Dimensiunea aparentă a "discului luminos" era după aprecierile martorului cu mult mai mare decît cea a discului lunar.
- Intreaga observaţie a fost făcută prin fereastră fără ochelari. Martora folosind pentru citit ochelari cu dioptria +2 şi 3.
- Martora mi s-a părut o persoană foarte echilibrată din punct de vedere psihic, vorbind liniştit şi în acelaşi timp convingător.

Avea la acea dată vîrsta de 62 de ani si era pensionară de 7 ani.

Frecventase pînă atunci cîteva dintre simpozioanele organizate la Casa de Cultură a Sindicatelor, de "Univers Club", pînă cînd s-a hotărît să se prezinte personal pentru a ne povesti întîmplarea pe care o trăise cu un an în urmă.

Dacă n-aş fi cunoscut unele întîmplări asemănătoare, cum ar fi cele trăite de celebrul biolog Alexandru Sift, mi s-ar fi părut foarte curioasă şi chiar problematică această poveste.

Impreună cu soţul ei, Maria Lungu a continuat să frecventeze uneori simpozioanele "Univers Club"-ului.

Am remarcat că totuşi înainte de data observaţiei (24 dec.'77) nu a frecventat simpozioanele noastre.

Apoi, a considerat că declaraţia sa ar putea interesa "Univers Club"-ul şi a luat legătura cu noi; acţiune pe care o consider uneori normală pentru un om ce dă dovadă de conştiinţă.

Anchetator,
Augustin Moraru

(Field Investigator A.P.R.O.)

FARFURIE CU HIEROGLIFE GĂSITĂ IN ANGLIA

Această poveste, deşi foarte învechită, va părea nouă, multora dintre cititorii noştri.

In decembrie 1957, trei bărbaţi au găsit o mică farfurie zburătoare cu inscripţii ciudate pe ea, pe un teren de vînătoare lîngă Yorkshire, England.

Bărbatul urca un deal abrupt al unui teren de vînătoare într-o noapte cînd motorul maşinii lor s-a întrerupt brusc. Conform cu rapoartele lor, adresate ziarelor, ei au văzut un obiect strălucitor pe cer deasupra cîtorva pomi învecinaţi. Obiectul părea să cadă spre pămînt. Unul dintre bărbaţi, numit Hutton, a luat apoi o lanternă şi a plecat să-l localizeze, şi după aceasta el s-a înapoiat la maşină ca să povestească prietenilor săi.

La întoarcere spre maşină, pe drum el a trecut pe lîngă un bărbat şi o femeie (era un drum foarte rar folosit). Cînd s-a înapoiat în locul unde el localizase obiectul, cu cîteva minute înainte, el nu mai era acolo.

Ulterior, s-a descoperit că acel bărbat căruia nu i s-a dat numele în ziare, a ridicat obiectul misterios şi Hutton şi prietenii săi, în cele din urmă, l-au cumpărat de la el contra a 28 dolari. Apoi, ei l-au împrumutat unui alt bărbat, al cărui nume nu a fost menţionat, şi pe care ei îl credeau a fi o autoritate în "farfurii zburătoare".

Baza acestui misterios obiect în formă de farfurie era confecţionată din cupru. Ea avea un înveliş dublu, iar fiecare strat măsura aproape 3/16 din mărimea unui inch.

Obiectul avea două găuri de eşapament în partea de sus, cu urme de arsură în jurul lor. Un ax trecea prin mijloc şi folosind o lanternă puteai să priveşti în interior. Înăuntru se găseau cîteva tuburi de cupru de aproape un sfert de inch în diametru, răsucite în jurul unui cilindru metalic. De asemenea, în interior se afla o substanţă în formă do pulbere de un anume gen.

Obiectul este construit solid şi dacă el ar fi doar o farsă, el trebuie să-l fi costat pe autorul ei foarte mulţi bani.

Există hieroglife pe suprafaţa exterioară a farfuriei, şi cînd obiectul a fost cercetat mai amănuntit, au fost găsite, în interiorul lui, sub forma unei cărţi 17 folii subţiri de cupru, similare ca structură cu foliile de staniol.

Autoritatea în materie, menţionată mai sus, pretinde că a tradus mesajul exterior, după cum urmează :

"Prieteni. De mesajul interior să se ocupe filosofii, nu oficialii. Bune urări. Ulo"

Mesajul din interior, scris pe aceste 17 file de cupru, începe în felul următor :

"Numele meu este ULO... şi scriu acest mesaj prietenilor mei de pe planeta Soarelui, pe care o numiţi Pămînt. Unde eu locuiesc nu voi spune. Voi sînteţi o rasă ferooe pregătită pentru călătoria spaţială...."

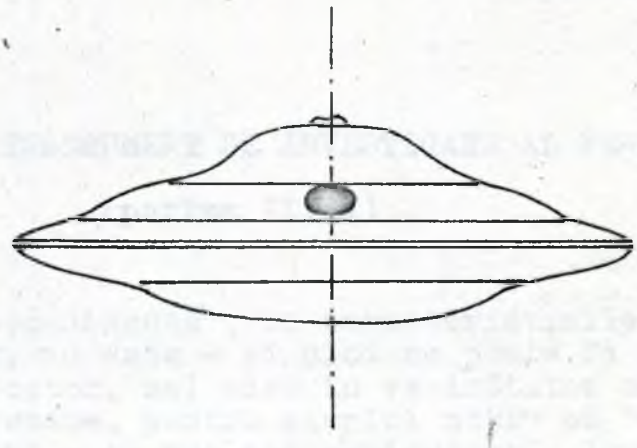

Bărbatul, care a făcut această traducere a menţionat :

"Eu accept acesta ca un mesaj, dar nu sînt de acord că el vine de pe o altă planetă. Eu cred că el este născocit ca o metodă de a prezenta anumite idei publicului, fie pe calea propagandei sau ştirilor cu carecter comercial. El poate a venit din partea unui corp de savanţi, care cred că dacă ei ar difuza mesajul lor pe cale normală ar putea fi făcuţi vinovaţi de depăşirea atribuţiunilor."

Noi, din "Saucer News" sîntem înclinaţi a fi,în general, de acord cu această interpretare, dar considerăm totuşi că farfuria n-ar fi cu toate acestea o farsă.

Jim Moseley

(Book of Saucer News)

trad. de Augustin Moraru

OTO, an Englishman is holding a small mysterio
n an English moor last December (1957).

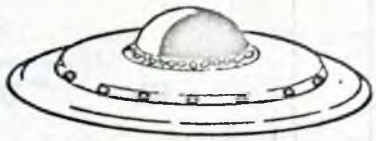

RADARUL - INSTRUMENT DE INVESTIGARE AL FENOMENULUI O.Z.N.

(partea III-a)

O ţintă "necunoscută", cu caracteristicile ieşite din comun ale OZN-urilor, nu este - şi nici nu poate fi - urmărită de un singur radiolocator, mai ales în vecinătatea unui aeroport, ori a unei baze aeriene, pentru simplul motiv că "ţinta necunoscută" este - potenţial - şi cea mai periculoasă. Acest fapt este eludat atunci cînd se vorbeşte despre "înregistrarea radar" a OZN-urilor. In niciunul din "cazurile" publicate, făcînd parte din această categorie, nu se menţionează (din motive lesne de înţeles) numărul, tipurile şi caracteristicile radiolocatoarelor utilizate. Dar în felul acesta se creează, deliberat, impresia (justă doar în puţine cazuri - şi anume în acelea privind unele instalaţii aeroportuare civile, "provinciale", de importanţă redusă), că înregistrarea OZN-ului este rodul zgomotului parazit (ori al unor aberaţii de propagare), ce au afectat - pentru moment un radiolocator izolat (eventual şi acela "de tip vechi", capabil să măsoare doar cei trei parametri poziţionali ai ţintei).

Să presupunem, totuşi, că ne aflăm într-o asemenea situaţie avînd la îndemînă un radar "clasic", cu indicator de tip A. Vom calcula probabilitatea de apariţie a semnalului fals, determinat de trecerea instantanee şi aleatorie a zgomotului (intern dar mai ales extern), peste pragul de recepţie al instalaţiei, notat cu V_T. Calculele ţin, evident, de statistica matematică.

In cazul supravegherii spaţiului, cînd nu există (sau nu există încă), semnal - ecou de la ţintă, se recepţionează numai zgomot. Acest "zgomot alb", cu dispersia σ^2, este supus unei legi probabilistice, de repartiţie, gaussiene :

$$p(u)\,du = \frac{1}{\sqrt{2\pi\sigma^2}}\, e^{\frac{-u^2}{2\sigma^2}}\, du \qquad (9)$$

unde u este valoarea instantanee a zgomotului.

După trecerea prin amplificatorul de bandă - relativ - îngustă, şi după detecţie, cînd semnalul e dat de înfăşurătoarea zgomotului, legea de repartiţie devine de tip Reyleigh :

$$p(U)\,dU = \frac{U}{2}\, e^{\frac{-U^2}{2\sigma^2}}\, dU \qquad (10)$$

unde U este amplitudinea înfăşurătoarei.

Probabilitatea de apariţie a semnalului fals, datorită trecerii zgomotului peste pragul V_T , are expresia :

$$P_{SF} = \int_{V_T}^{\infty} \frac{U}{\sigma^2} e^{\frac{-U^2}{2\sigma^2}} dU \qquad (11)$$

care duce la :

$$P_{SF} = e^{-\frac{V_T^2}{2\sigma^2}}$$

Probabilitatea de apariţie a semnalului fals, poate fi stabilită, şi pe baza definiţiei clasice a probabilităţii, folosind noţiunea de durată a impulsului dat de zgomot - şi de perioadă de apariţie a semnalului fals,(vezi fig. 2).

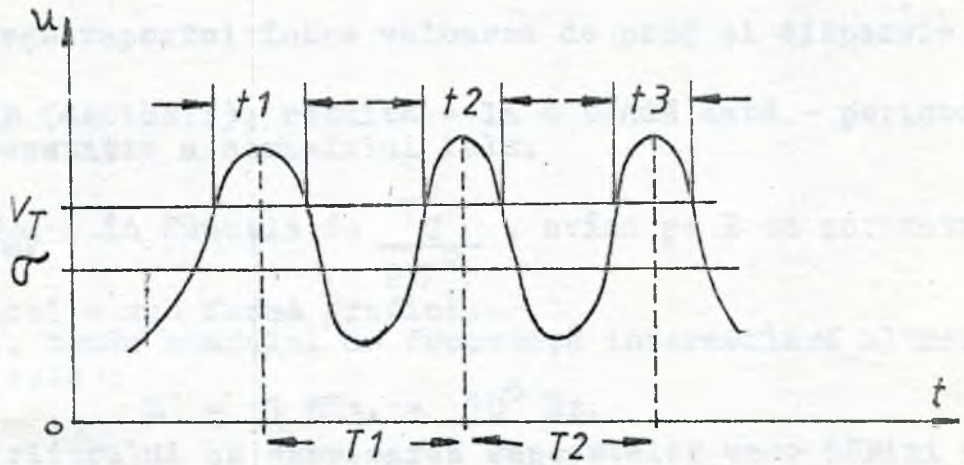

Fig. 2 Pragul de recepţie, dispersia şi zgomotul

Dacă t_k este durata unuia dintre impulsurile date de zgomot, se poate defini durata medie :

$$\bar{t}_k = \lim_{N\to\infty} \frac{1}{N} \sum_{k=1}^{\infty} t_k \qquad (13)$$

iar perioada medie, în mod similar, este:

$$\bar{T}_k = \lim_{N\to\infty} \frac{1}{N} \sum_{k=1}^{\infty} T_k \qquad (14)$$

Probabilitatea de apariţie a semnalului fals va fi limita raportului dintre numărul cazurilor favorabile $\sum_{k=1}^{\infty} t_k$, şi numărul cazurilor posibile, $\sum_{k=1}^{\infty} T_k$, adică

$$P_{SF} = \frac{\lim_{N\to\infty} \frac{1}{N} \sum_{k=1}^{\infty} t_k}{\lim_{N\to\infty} \frac{1}{N} \sum_{k=1}^{\infty} T_k} = \frac{\bar{t}_k}{\bar{T}_k}$$

Notăm : perioada de apariţie a semnalului fals $\bar{T}_k = \bar{T}_{SF}$ (16) şi facem apel la relaţia aproximativă, dar complet satisfăcătoare în practică, cunoscută de către electronişti :

$$\bar{t}_k = \frac{1}{B} \qquad (17)$$

unde B este banda de frecvenţă corespunzătoare transmisiunii părţii principale a spectrului impulsului radar.

Inlocuind (16) şi (17) în (15), obţinem :

$$P_{SF} = \frac{1}{T_{SF}\, B} \qquad (18)$$

adică o altă definiţie a probabilităţii de apariţie a semnalului fals, în funcţie de bandă şi de perioada de repetiţie a semnalului fals.

Dacă se alege raportul între valoarea de prag şi dispersie, $\frac{V_T^2}{2\sigma^2}$, în dB (decibeli), rezultă - la o bandă dată - perioada de repetiţie a semnalului fals.

Variaţia T_{SF}, în funcţie de $\frac{V_T^2}{2\sigma^2}$, avînd pe B ca parametru, se dă - de obicei - sub formă grafică.

In general, banda etajului de frecvenţă intermediară al receptorului radar este :

$$B = 1 \text{ MHz.} = 10^6 \text{ Hz.}$$

Amintim cititorului că exprimarea rapoartelor unor mărimi electrice, în decibeli, se face după următoarea regulă :

$$\left(\frac{V_1}{V_2}\right)_{dB} = 20 \lg \left[\left(\frac{V_1}{V_2}\right)_{ori}\right] \qquad (19)$$

dacă V_1 şi V_2 sînt tensiuni şi :

$$\left(\frac{P_1}{P_2}\right)_{dB} = 10 \lg \left[\left(\frac{P_1}{P_2}\right)_{ori}\right] \qquad (20)$$

dacă prin P_1 şi P_2 notăm puteri.

Intre exprimări nu există, evident, nici o contradicţie, dacă considerăm (şi nu ne opreşte nimic să o facem), că puterile P_1 şi P_2 sînt puteri debitate în sarcini identice (ideal rezistive), de valoare R, de către sursele de tensiune, diferite, V_1 şi V_2.

$$P_1 = \frac{V_1^2}{R} \qquad (21)$$

$$P_2 = \frac{V_2^2}{R} \qquad (22)$$

Să admitem acum, pentru raportul: $\frac{V_T^2}{2\sigma^2}$ valoarea de 16 dB, valoare - de altfel cu caracter ilustrativ, nesatisfăcătoare în instalaţiile reale.

Dacă $\left(\frac{V_T^2}{2\sigma^2}\right)_{dB} = 16 \text{ dB}$ (23)

$$\frac{V_T^2}{2\sigma^2} = 36 \quad (24)$$

iar:

$$\frac{V_T}{\sqrt{2}\sigma} = 6 \quad (25)$$

atunci:

$$T_{SF} = \frac{e^{36}}{10^6} = \frac{10^{15,7}}{10^6} = \frac{5,64 \cdot 10^{15}}{10^6} =$$

$$= 5,64 \cdot 10^9 \text{ secunde} \quad (26)$$

Un radiolocator, însărcinat cu supravegherea unei zone, trebuie să funcţioneze 24 de ore din 24, mai ales dacă este singur.

Intr-o zi, sînt 86.400 secunde sau $0,864 \cdot 10^5$ secunde. Printr-un calcul elementar obţinem :

$$T_{SF} = \frac{5,64 \cdot 10^9}{0,864 \cdot 10^5} = 6,5 \cdot 10^4 \text{ zile} =$$

$$= 650 \cdot 10^2 \text{ zile} \quad (27)$$

Cum anul totalizează - în medie - 365 zile, avem :

$$T_{SF} = 1,78 \cdot 10^2 \text{ ani} = 178 \text{ ani} \quad (28)$$

Cifră pe care o considerăm grăitoare, gîndindu-ne doar la "marile valuri" de apariţii OZN înregistrate din 1947 încoace ; nu mai vorbim de zecile de cazuri - probate prin declaraţiile concordante ale unor grupuri mari de martori, unii dintre ei foarte calificaţi - ivite între aceste "maxime" de activitate OZN.

(va urma)

Ing. Gabriel Constantinescu

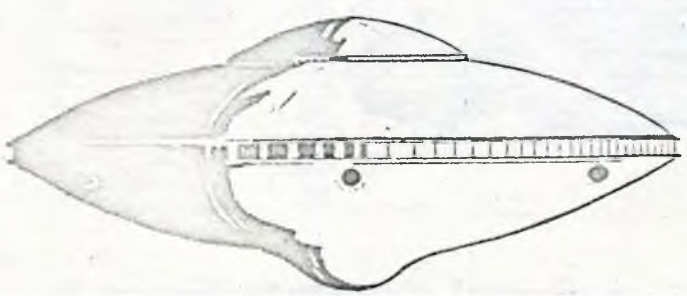

PUBLICATIA NATIONAL ENQUIRER A PREMIAT CU 2000 DOLARI CEL MAI BUN CAZ O.Z.N. DIN 1979

Cel mai bun caz de OZN - al anului 1979 a constat dintr-o întîlnire violentă, rămasă fără explicaţie, cu un obiect de o orbitoare luminozitate, în urmă căreia a fost deteriorată o maşină a poliţiei, iar un ofiţer al poliţiei a fost rănit.

Aceasta a fost decizia Comitetului UFO Blue Ribbon al publicaţiei Enquirer, care l-a premiat cu 100 dolari pe ofiţer, adjunctul de sheriff Val Johnson şi expertul Allan Hendry, care a investigat cazul.

Premiile au fost acordate pe baza recompensei de 1 milion de dolari oferită de publicaţia Enquirer, pentru dovezi care să demonstreze că OZN-urile sînt fenomene extraterestre. Bizara întîmplare prin care a trecut ajutorul de sheriff VAL JOHNSON s-a petrecut la ora 1:40 a.m. în ziua de 27 august în timp ce acesta se afla în misiune de patrulare în apropiere de Stephen, Minn.

"Lumina s-a dirijat spre mine cu o viteză fantastică" aminteşte acesta. "Am perceput zgomotul produs de spargerea barbrizului şi, deodată, maşina de serviciu în care mă aflam a fost inundată de o lumină albă violentă şi orbitoare. După aceasta, mi-am pierdut cunoştinţa."

Ochii lui Johnson au avut de suferit, farurile maşinii au fost sparte, capota deformată, parbrizul spart şi două antene au fost îndoite.

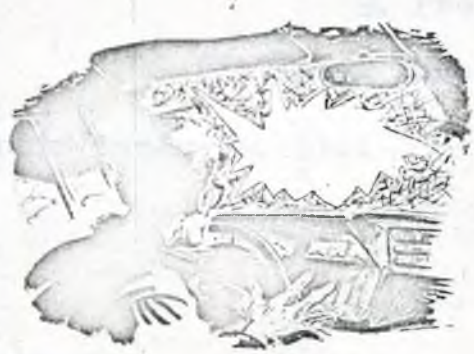

In cursul studiului întreprins, Hendry cercetător şef la Centrul de Studii Ufologice din Evanston, Illinois, a consultat

mai multi experţi în medicinã şi industrie. El a ajuns la concluzia cã maşina a fost lovitã de un obiect încãrcat cu o puternicã sarcinã electricã, şi cã nu a fost implicat nici un aparat de zbor ori vreun fenomen natural cunoscut.

Comitetul UFO a acordat şi un premiu special de 2000 dolari Dr. Bruce Maccabee, fizician şi consultant în optica laserelor al Forţelor Marine (SUA), pentru cercetãrile întreprinse de acesta în legãturã cu un caz survenit în Noua Zeelandã, în cursul cãreia a fost filmat din avion un obiect ciudat ce fusese detectat şi de radar.

Dr. Maccabee şi-a petrecut douã sãptãmîni studindu-i pe martori şi a conchis, împreunã cu alţi experţi, cã "obiectul în cauzã a fost un OZN veritabil."

"Aspectul cu totul nou şi semnificativ al întîmplãrii trãite de Johnson, ca şi cel al cazului petrecut în Noua Zeelandã constã din seriozitatea şi minuţia cercetãrii ştiinţifice", a afirmat Dr. John Warren, fizician în cadrul "Laboratorului Ştiinţific Los Alamos" şi membru în Comitetul UFO al publicaţiei Enquirer.

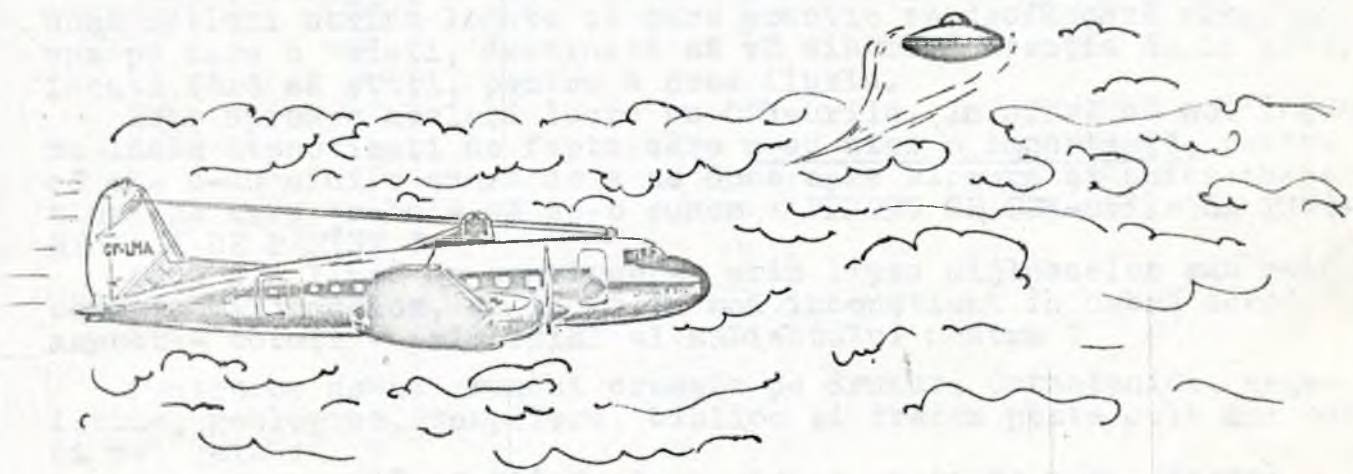

Acordarea recompensei de 1.000.000. dolari oferitã de publicaţia Enquirer pentru premiera anualã a sume de pînã la 10.000 dolari a cazurilor care furnizeazã dovezile cele mai valoroase din punct de vedere ştiinţific asupra existenţei OZN-urilor, a fost întreruptã.

B. Preett

(National Enquirer, 27 mai, 1980)

Trad. în rom. Sorin Lazãr-Bencliđi

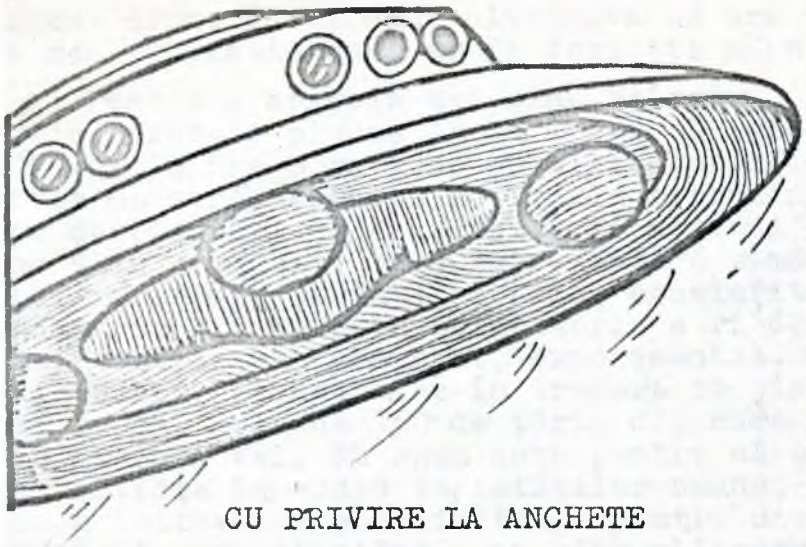

CU PRIVIRE LA ANCHETE

(Pledoarie pentru o nouă formă de investigaţie)

Ştiţi, desigur, că toată munca prestidigitatorului stă în două acţiuni strîns legate şi care practic se desfăşoară simultan: una pe care o vedeţi, destinată să vă distragă atenţia de la alta, făcută fără să ştiţi, pentru a crea iluzia.

Este aproape acelaşi lucru cu OZN-urile. In afară că noi înşine ne lăsăm hipnotizaţi de fapte care n-au nici o importanţă, pentru că ele n-au nici o şansă de a ne duce spre singura şi unica chestiune pe care trebuie să ne-o punem : PENTRU CE OZN-urile SE INTERESEAZĂ DE PĂMÎNT ?

Oare din lipsă de convingere, prin lipsa mijloacelor sau prin absenţa mijloacelor, am lăsat în mod inconştient în umbră acest aspect - totuşi - primordial al subiectului nostru ?

Pentru ce ne-am aruncat orbeşte pe drumuri orthotenice, megalitice, geologice, templiere, biblice şi trecem peste cele mai bune şi mai rele !

Pentru ce ne încăpăţînăm de a ridica munţi de note, despre discuri, ţigări, sfere, pitici, uriaşi, găuri în triunghiul... şi trec peste cele mai fine şi cele mai prosteşti !

Cred că acest gen de lucru, pe care îl facem de mai mult de 30 de ani şi care n-a servit absolut la nimic , a fost făcut pentru că ne entuziasma. Era şi este mereu pasionant, exaltant, excitant. Dar este iluzoriu ! Ca un fel de drog, acesta acţionează (şi acţionează mereu) asupra creierului nostru creînd euforie şi iluzie. Avem forma convingere că sîntem pe drumul cel bun, pe calea ce duce la adevăr, pe scurt, noi am crezut (şi unii cred încă) că vom putea soluţiona misterul OZN-urilor, interesîndu-ne de ceea ce ne este arătat, în loc să cercetăm ceea ce ar putea fi făcut fără ştirea noastră !

Vreau, deci, să fac o sugestie. Atenţie. Nu pretind că am descoperit metoda-miracol, care ne va aduce soluţia pe tavă. Scriind aceste rînduri, sper pur şi simplu să-i interesez pe cercetătorii mai calificaţi şi mai ascuţiţi decît mine, avînd posibilitatea şi voinţa de a concretiza ceea ce aici nu este decît o simplă idee bazată pe o ipotezã.

Previn pe amatorii de senzaţii tari şi de senzaţional că ei riscă de a fi decepţionaţi. Pentru că propunerea mea nu are nimic pasionant, exaltant sau excitant. Din potrivă, este o sugestie la o muncă de lungă respiraţie, păcătuind prin monotonia sa, în care răbdarea noastră va fi pusă la încercare. Dar dacă vrem cu adevărat să obţinem rezultate demne de acest nume, va trebui să mergem pe

acest drum, numai dacă altcineva nu are o sugestie mai bună decît a mea, sugestie care am fi fericiţi să o cunoaştem.

Pentru a aprecia mai bine valoarea (relativă) a propunerii mele, trebuie plecat de la ideea că inteligenţa care conduce OZN-urile are o raţiune precisă, justificînd prezenţa sa în atmosfera noastră. Această motivaţie reprezintă un interes. Toate aceste desfăşurări de aparate şi de acţiuni fac probabil parte dintr-un plan pregătit, care reprezintă o sumă de eforturi şi investigaţii materiale şi intelectuale, consimţite pentru a aduce un profit. Acest profit nu este obligatoriu a fi de ordin material. Poate fi mai subtil, sau abstract, experimental, poate. Celor ce vor ridica din umeri, le semnalez în trecere că planeta noastră este împărţită în mai mult de 150 de ţări, din care nici două nu sînt conduse în acelaşi fel. Nu spun asta pentru că cred la un profit bazat pe experienţe la scara societăţilor umane, ci numai pentru a incita de a întrevedea posibilitatea pentru unele fapte, ce se atribuie naturii sau oamenilor - nu sînt obligatorii.

Astea fiind zise, sugerez deci de a abandona pur şi simplu cercetările şi studiile asupra fenomenului propriu zis (ceea ce ni se arată), şi de a axta toate investigaţiile noastre asupra sectorului în care s-a manifestat. Această metodă ar putea să nu privească numai observaţiile de tip CE I, II şi III, din nomenclatura Hynek şi ar interesa locurile unde pot avea loc fapte ce nu ni s-au arătat.

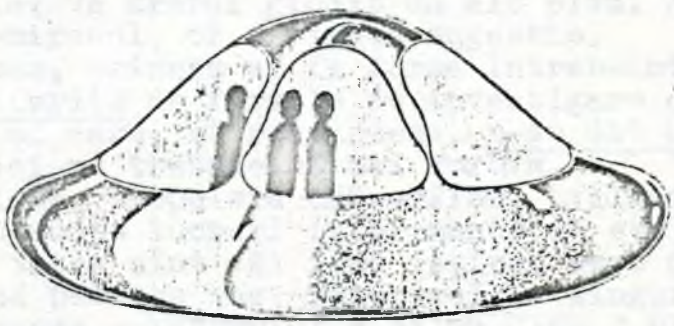

In primul rînd : ar fi ridicată identitatea completă a sectorului unde fenomenul s-a manifestat (sector al cărui perimetru rămîne de stabilit). Tot ceea ce priveşte geografia sa, geologia, climatologia, fauna, flora, populaţia, vocaţia sa, etc... trebuieşte repertoriată cu maximum de precizie.

In al doilea rînd : acest sector să fie plasat "sub supraveghere" şi ar face obiectul unor rapoarte periodice,relativ la schimbările, anomaliile, apariţii, dispariţii, lipsuri, abundenţe, distrugeri, accidente, catastrofe, morţi curioase, boli, vindecări ciudate, calamităţi de tot felul (naturale sau criminale), etc... şi atingînd tot ceea ce ar fi identificat în primul rînd.

Nu trebuie nimic neglijat. Chiar faptele judecate banale şi fără importanţă, trebuiesc consemnate, de exemplu migraţiile de animale sau insecte, chiar de oameni.

Chiar evenimentele ce se pretează la un surîs, de exemplu, manifestările religioase sau folclorice. Elementul sau elementele ce le vor degaja ordinatoarele pot fi perfect să se afle în ceea ce noi socotim "normal" sau insignifiant. O atenţie specială trebuie arătată activităţilor meteorologice din acest sector, mai

ales cele ce vor constitui anomalii de sezon. Tot ce va păcătui prin persistenţa sau abundenţa sa va fi arătat : formaţii noroase, ceţuri, brume, ploi de tot felul, lumina solară, curcubeu, etc...

In fapt, această "supraveghere" se va exercita asupra a tot ce naşte, trăieşte şi moare, fauna, flora, oamenii, solurile, elementele, forţele naturale sau artificiale, etc.

Las în seama celo mai calificaţi decît mine, mai ales oamenilor de ştiinţă experimentaţi, de a pune la punct un plan bine gîndit.

Cum puteţi constata, este o muncă de lungă durată, care riscă să descurajeze pe mulţi. Dar are avantajul de a fi metodică şi ordonată. Mai mult, în funcţie de primele concluzii ce le putem trage din ordinatoare (pe mai multe mii de cazuri), planul ar putea fi "orientat" în direcţia aleasă, fără a pune în cauză tot esafodajul sistemului. Totul, este să existe o organizaţie structurată, lucrînd în consens la acelaşi plan cu baza : maximum de culegători de informaţii (furnizate de grupările private, care vor accepta de a se preta la acest gen de cercetări),şi în vîrf : o echipă de oameni de ştiinţă înzestraţi cu un ordinator (de tipul CUFOS, de exemplu).

Idealul ar fi bine înţeles, de a lucra astfel la scara planetei ! Dar dacă s-ar ajunge numai de a se face la nivelul unei ţări cum e Canada, ar fi deja extraordinar !

Este un gen de investigaţie care nu va plăcea multora, căci rezultatele riscă să apară foarte tîrziu şi poate să nu apară de loc, în care caz va trebui gîndit un alt plan. Am mai spus-o : nu este o metodă-miracol, ci o simplă sugestie.

In orice caz, oricare ar fi forma întrebuinţată, ea trebuie să fie complet diferită de formele de investigare ce au fost utilizate pînă acum, şi care, vă reamintesc, n-au dat nimic sau atît de puţin încît nici nu trebuie să mai vorbim.

Căile aeriene, propulsia OZN-urilor, utilizarea psihicului oamenilor sînt poate lucruri interesante de studiat, chiar fascinante, dar toate astea sînt căi fără ieşire, care nu vor putea aduce niciodată, după părerea mea, răspunsul la singura întrebare ce trebuie să ne-o punem : PENTRU CE ? şi nu CINE ? DE UNDE ? şi CUM ?

Jean Sider

UFO-Quebec - nr. 3/78

trad. în rom. Silviu Lambrino

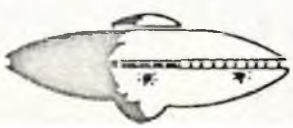

INFORMATII

IN TRIUNGHIUL BERMUDELOR

o Locotenentul Thomas Tyller, 26 de ani, navigatorul unui avion de tip Phantom, aparţinînd aviaţiei SUA, care a dispărut, în mod misterios, în urmă cu 6 zile, a fost descoperit - în stare de inconştienţă - plutind în echipamentul său de salvare, în largul coastelor statului Carolina de Sud, la 60 km. S-E de localitatea Charleston.

Aflat în misiune de zbor, aparatul a dispărut, după o manevră executată în zona din apropierea celebrului Triunghi al Bermudelor.

Un ofiţer superior, colonelul Peter Kempf, a declarat că a fost intrigat de acest accident : "Niciodată nu am mai văzut aşa ceva. Un avion care a dispărut pur şi simplu, fără nici o comunicare sau contact vizual. In momentul în care pilotul a fost ejectat din aparat , trebuia să intre în funcţiune un semnal radio, pentru a localiza echipajul, în vederea salvării lui, iar acest semnal nu a fost transmis."

Cercetările continuă pentru a se încerca găsirea pilotului aparatului, locotenentul Michael Matson.

(R.L. - 26 decembrie 1981)

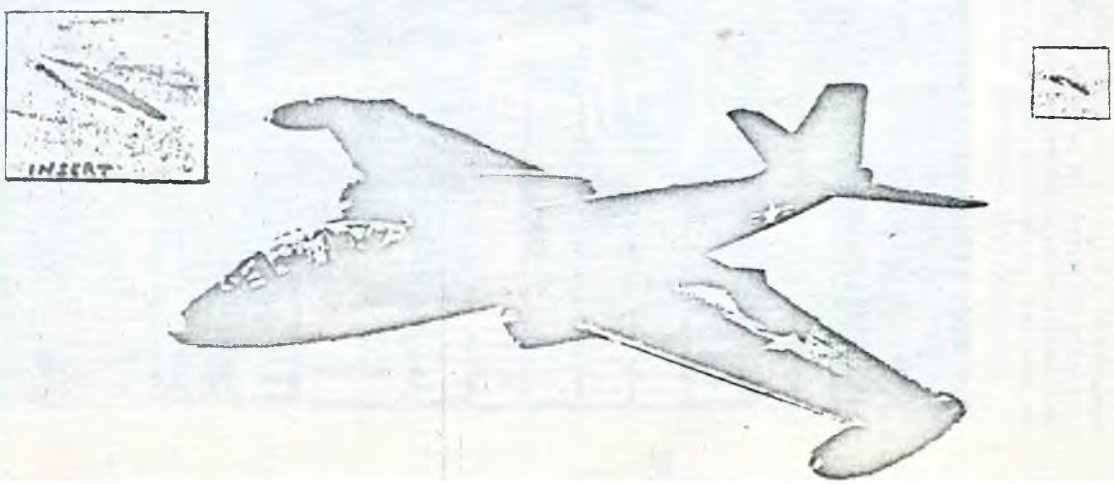

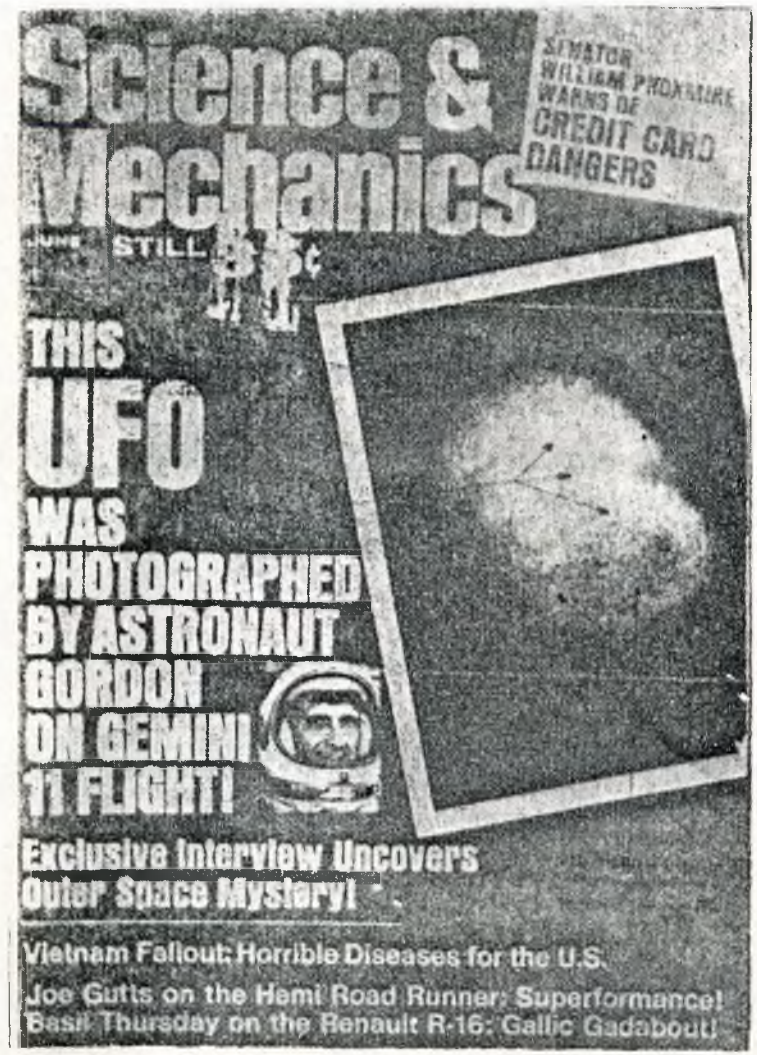

Fig. 19 Revista americană „Science and Mechanics" a publicat pe copertă o imagine difuzată de NASA, aceea a unuia dintre cele mai ciudate cazuri neidentificate: obiectul ce strălucea în diferite culori, în timpul deplasării sale cosmice, fotografiat la 13. 09. 1966 de către astronautul Gordon, de la bordul navei spațiale „Gemini 11".

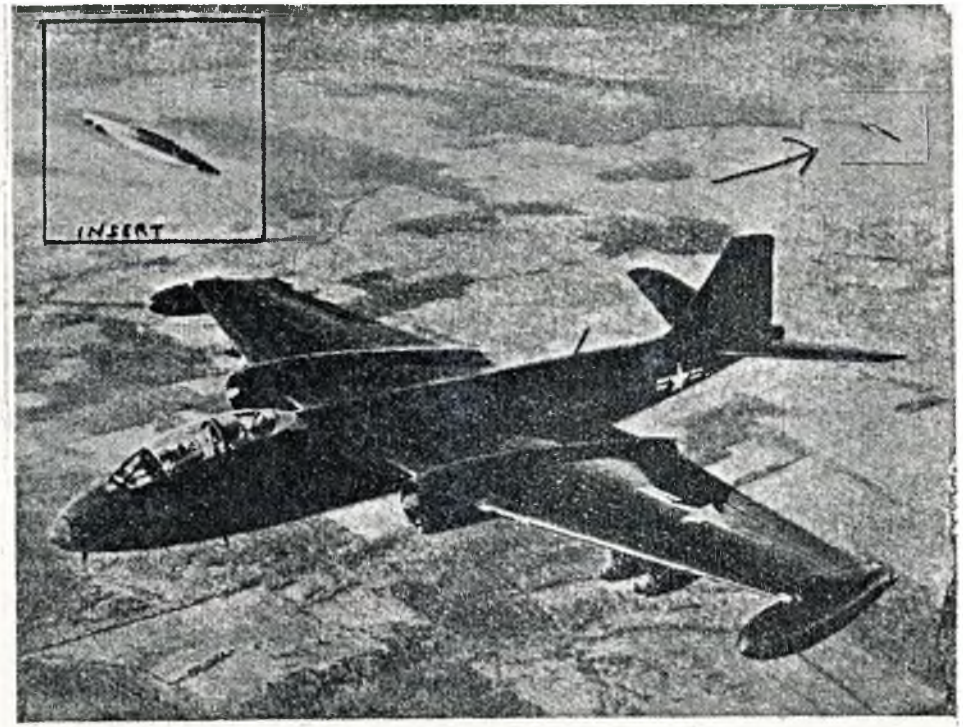

OZN urmărind un avion militar bimotor cu reacție „RB 47", în apropiere de Baza „Edwards" a Forțelor Aeriene ale S.U.A., în septembrie 1957. Fotografia a fost făcută de un pilot de încercare la bordul unui avion „Convair". În stînga, sus, se poate vedea fotografia mărită a OZN-ului. Fotografia a fost pusă la dispoziție de NICAP.

ÎNTÎLNIREA DE LA VĂLENII DE MUNTE (17 IULIE 1977) UNDE A LUAT NAȘTERE IDEEA RUFOR-ului. DE LA STINGA LA DREAPTA: VALERIU NICULESCU, AUGUSTIN MORARU, CĂLIN TURCU, ADRIAN PĂTRUȚ.